

Kas naujo už upės.

Nr.5

2014/2015

Vasaris yra antrasis metų mėnuo pagal Grigaliaus kalendorių, jį sudaro 28 dienos įprastiniais metais ir 29 dienos – kėliamaisiais metais. Tris kartus istorijoje vasaris turėjo 30 dienų.

Lietuviai mėnesį vadindavo barsukjiniu, taip pat veršiniu (šiuo metu karvės veršius veda), ešeriniu (ešeriai gerai kimba). Dar kiti vardai buvo zuiškąkojis, ragutis (mešką ir vilką gali į ožio ragą suriesti),

pridėtinis (29-oji diena tai pridėdama, tai ne).

Mums parašyti galite: uzupiolaikrastis@gmail.com

Būkime draugais, būkime kartu.

Šaunuoliai skaitovai

Gražų sausio 30 - osios rytą į Dukstynos pagrindinę mokyklą rinkosi rajono Meninio skaitymo konkurso dalyviai. Konkursui pasirinkta įdomi vieta - mokykla yra Vaižganto gatvėje, o aplink S.Daukanto, Maironio, V.Kudirkos gatvės... Šiltai sutikti mokyklos šeimininkų, paklausę choro dainų, nusiteikėme meninio žodžio klausymui. Mokiniai varžėsi dviejose amžiaus grupėse: 5-8 klasių ir 9-12. Rajono moksleiviai deklamavo įvairių laikotarpių lietuvių rašytojų kūrinius: Maironio, A.Baranausko, V.Palčinskaitės, V.V.Lansbergio... Laikas nepailgo. Vieni kūrinių buvo rimti, kiti linksmi, humoristiniai. Kai vertinimo komisija paskelbė rezultatus, nudžiugome. Iš kelių prizinių vietų 5-8 klasių grupėje net dvi laimėjo mūsų penktokai: **Tauras Žemaitis(5a)**, kuris skaitė V.Palčinskaitės ir K.Kasparavičiaus kūrinius, ir **Konstancija Smulskytė(5b)**, skaičiusi P. Cvirkos „Kupriukas muzikantas“. Linksmi ir smagūs grįžome namo.

Lietuvių kalbos mokytoja Audronė Kovarskienė

O kaip sekėsi užupiečiams vasario mėnesį galite pažiūrėti kytuose laikraščio puslapiuose

KULTŪRA VAKAR, ŠIANDIEN, RYTOJ

Dalyvavome moksleivių asamblėjoje

2015 metų, sausio 16-18 dienomis mūsų mokyklos tarybos nariai Kornelija Valuckaitė ir Julius Petrikas dalyvavo Lietuvos moksleivių sąjungos rengtame Žiemos forume – neeilinėje XX-ojoje asamblėjoje Kaune. Joje Julius ir Kornelija prisidėjo prie

LMS nuostatų ir LMS darbo reglamento pakeitimo ir įtvirtinimo. Viso forumo tema buvo „LYDERIS: Gimti ar tapti?“. Forumo metu vyko paskaitos lyderystės tema, paskaitas vedė įžymūs žmonės. Julius ir Kornelija į mokyklą grįžo kupini gerų idėjų, pasisėmę labai daug žinių, įspūdžių ir pozityvios nuotaikos!

Mokyklos mokinių tarybos narys Julius Petrikas

Pasiekimai olimpiadose

Matematikos olimpiada:

- 5 klasės mokinys **Adrijus Čyvas** laimėjo III vietą
- 6 klasės mokinė **Auksė Karaliūtė** laimėjo II vietą
- 6 klasės mokinys **Paulius Savickas** laimėjo III vietą.
- 7 klasės mokinė **Inesa Denisova** laimėjo III vietą.
- 8 klasės mokinys **Ignas Rozmanas** laimėjo II vietą.
- 8 klasės mokinė **Aistė Šmigelskaitė** laimėjo III vietą.

Fizikos olimpiada:

- 8 klasės mokinys **Ignas Rozmanas** laimėjo II vietą.

Dailės olimpiada

- 8 klasės mokinys **Ignas Rozmanas** pateko į dešimtuką

Sveikiname nugalėtojus

Edukacinė inovacija Lietuvos švietimo sistemoje – produktyvusis mokymasis

Produktyvusis mokymasis yra edukacinė naujovė Lietuvos švietimo sistemoje, palapsniui diegiama pagrindinio ugdymo programą vykdančiose mokyklose.

Nuo 2015 rugsėjo 1 dienos PM diegs atrinktos septynios respublikos mokyklos, tarp jų ir **Ukmergės Užupio pagrindinė mokykla**.

Mokyklos bendruomenė jau nuo kovo mėnesio ruošis PM įdiegimui mokykloje. Rugsėjo mėn. duris atvers šį mokymosi būdą pasirinkę mokiniai. Tai bus devintokai, nusprendę išbandyti kitokį pagrindinio išsilavinimo įgijimo būdą: tris savaitės dienas mokysis mokykloje, o dvi – praktinio mokymosi vietose (privačiose įmonėse, viešojo sektoriaus įstaigose, organizacijose ir pan.). 8-12 vaikų klasėje dirbs du specialiai parengti produktyviojo mokymosi

mokytojai.

Pasaulyje yra daugybė alternatyviojo ugdymo formų, būdų ir metodų, bet visus juos vienija panašus – individualaus darbo su vaiku – principas. Kiekvienam mokiniui turi būti pritaikoma asmeninė ugdymo programa, pasiekimų stebėjimas, pažangumo įvertinimas.

Mokomės, kuriame, dalyvaujame, tobulėjame

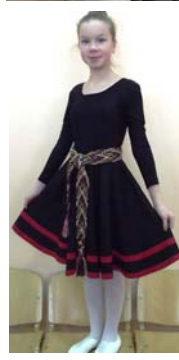
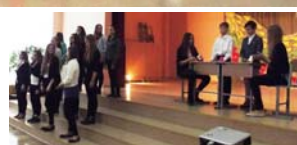

Vasario 16-toji Ukmergės Užupio pagrindinėje mokykloje

Vasario 13 dieną, penktadienį, Užupio pagrindinėje mokykloje buvo iškilmingai paminėta Lietuvos valstybės atkūrimo diena. Po Lietuvos valstybės himno nuoširdų sveikinimo žodį tarė mokyklos direktorė Regina Razmienė. 8a ir 8b skaitovai pačius gražiausius poezijos postus skyrė Lietuvai. Renginio programą tradiciškai papuošė šokių kolektyvo „Riešutėlis“ nuotaikingi ir spalvingi pasirodymai. (Vadovė Ramunė Radzevičienė) Skambėjo dainos, kurias atliko mokytojos Ritos Laurikėnienės vadovaujamas mokyklos mokinių ansamblis. Visus sužavėjo 5 klasės mokinių instrumentinis kūrinys. O dainą „Žemėj Lietuvos ažuolai žaliuos“, jau tampa lietuvių liaudies daina, visi renginio dalyviai atliko kartu.

Lietuvos valstybės atkūrimo dienos minėjime startavo istorijos mokytojos V. Avižienės pristatyta akcija „Lietuvai ir man“. Mokiniai ir mokytojai pynė tautines draugystės apyrankes, kurios simbolizavo tautos vienybę. Vasario 20 dieną 600 trispalvių pintų juostelių buvo nuvežta į Nacionalinę dailės galeriją ir užrištos ant Gedimainių stulpų. Vasario 16 minėjimas paliko draugystės ir vienybės ženklą kiekvieno užupiečio širdyje.

galeriją ir užrištos ant Gedimainių stulpų. Vasario 16 minėjimas paliko draugystės ir vienybės ženklą kiekvieno užupiečio širdyje.

Mūsų laikraštuką galima skaityti ir internete. Ir net dviem adresais. Užpietėtis apsigyveno portale www.vilkmerge.lt.

Laikraštukas slepiasi po rubrika užpietėtis. Parsisiųsti ir atsispausdinti galima iš mokyklos svetainės:

www.uzupys.ukmerge.lm.lt

Mokomės, kuriame, dalyvaujame, tobulėjame

Niekuomet žmogus nėra toks gražus, koks jis būna kurdamas.

(Vydūnas)

Sportininkų pergalė

Vasario 12d. vyko Ukmergės rajono bendrojo ugdymo mokyklų 5 -12 klasių moksleivių šachmatų varžybos.

Varžybose dalyvavo penkios komandos. Pirmąją vietą šiose varžybose iškovojo **Užupio pagrindinės mokyklos komanda (mokytoja Daiva Sabaliauskaitė)**.

Antrąją vietą iškovojo Senamiesčio pagrindinės mokyklos komanda, trečiąją - Antano Smetonos gimnazijos moksleiviai, ketvirtąją - „Šilo“ pagrindinė mokykla ir penktąją - Jono Basanavičiaus gimnazijos moksleiviai.

Užupio pagrindinės mokyklos komanda: **Ugnius Padolskis, Modestas Sejonas, Normantas Noreika, Viktorija Balcerytė**, rajonui atstovaus šachmatų finalinėse varžybose kovo 1 d., Panevėžyje.

J. Veselkos turnyras

Senamiesčio pagrindinėje mokykloje prieš Lietuvos valstybės atkūrimo dieną įvyko tradicinis Seimo nario Juliaus Veselkos krepšinio turnyras. Šiais metais turnyre dalyvauti panoro keturios komandos.

Jo čempionais tapo Senamiesčio pagrindinės mokyklos sportininkai, antri - Dukstynos pagrindinės mokyklos komanda, tretii - Užupio pagrindinės mokyklos sportininkai, ketvrti - Deltuvos pagrindinės mokyklos sportininkai.

Varžybose buvo surengti tritaškių, baudų mėtymo turnyrai, išrinktas naudingiausias turnyro žaidėjas. Taikliausiai tritaškius mėtė Kamilė Žiedelytė, baidas - Deivydas Šilaitis.

Tarpzoninės futbolo varžybos

Vasario 20 d. Prienuose vyko Lietuvos mokinių olimpinio festivalio berniukų mažojo futbolo 5x5 tarpzoninės varžybos.

Varžybose dalyvavo keturios komandos. Pirmąją vietą iškovojo Prienų r. Revuonos pagrindinė mokykla. Antrąją vietą - Šiaulių Dainų progimnazijos berniukai, trečiąją - Ukmergės Užupio pagrindinės mokyklos komanda ir ketvirtoje liko Utenos Aukštakalnio progimnazijos berniukų komanda.

Mokomės, kuriame, dalyvaujame, tobulėjame

Savaitgalis su Lietuva, knyga ir kalba

Užupio pagrindinės mokyklos bendruomenė Lietuvos Nepriklausomybės 25- mečio šventės nuotaika gyvena jau daugiau kaip savaitę Vasario 16- osios minėjime būriai mūsų mokinių, prisidedami prie akcijos pradėjome pinti trispalves juosteles. Po to dar kelias dienas klasėse, koridoriuose aidėjo skaičiai iki 50 – tiek kartų reikėjo sukti siūlus į trispalvę pynutę. O po savaitės pusšimtis mokinių, mokytojų ir tėvelių iškeliavome į Nacionalinę dailės galeriją, kur ant Gedimainaičių stulpų maketo jau švietė Vilniaus ir kitų miestų trispalvės juostelės. Mes šį didžiulį statinį papildėme dar 600 pynučių. Kaip skruzdėliukai aplink skruzdėlyną, iškėlę rankas aukštai, rišome trispalves juosteles, o po to įsiamžinome šalia Stulpų nuotraukose ir atminimo knygoje. Tai buvo iškilmingoji kelionės dalis.

Paskui laukė linksmoji išvykos dalis – Vilniaus knygų mugė. Daugelis ten važiovom pirmą kartą ir tokios knygų gausybės dar nebuvo matę. O kiek įžymių žmonių sutikome! Ir gąsdino, ir linksmino Andriaus Tapino knygą „Maro diena“ reklamuojantys „zombiai“, uždaryti narve. Nors ilga eilė nutįso prie A. Čekuolio, berniukai fotografavosi ir gavo autografų, kuriuos kaip lauktuves vežė kas tėčiui, kas seneliui. Mergaitės apspitę šnekučiausi su Beata Nikolson. Visiems labai svarbu buvo nusifotografuoti ir prieš draugus pasididžiuoti nuotrauka su lenktynininku Benediktu Vanagu. O dar Vytenio Pauliukaičio, Vytauto Juozapaičio, Vytauro Radzevičiaus, Larisos Kalpokaitės autografai...

Nuo knygų nespėjome bėgioti į koncertų salę, kur klausėmės mėgstamos muzikos ir galėjome gyvai susipažinti su „G & G sindikatas“, instrumentinės muzikos, „Dainos teatro“ atlikėjais. Išsibarstėm po visus „LITEXPO“ paviljonus, o susitikę rodėm, kas kokią knygą pirkom, kokių autografų ar suvenyrų gavom. Nors mugei buvo skirta daug

laiko, mums jo neužteko. Visi buvome pavargę, bet dar reikėjo susitikti su daug rašytojų, daug įžymių. Likome labai patenkinti šia muge.

Šeštadienis – nacionalinio diktanto diena, diena su gimtąja kalba, aktuali ir gražiu Lauros Sintijos Černiauskaitės tekstu – kurmių pokalbiu apie karą ir taiką. Jau antrus metus mūsų mokyklos bendruomenė gana aktyviai dalyvauja rašydami Nacionalinį diktantą. Nors mes ne gimnazistai, bet išbandyti savo jėgas ir pasitikrinti tokiu aukštu lygiu vis tiek įdomu. Juo labiau kad su mumis rašė ne tik bendraklasiai, bet ir mamos (gaila, dar tėčiai nesiryžta), ir mokytojai, ir dabartiniai, ir anksčiau dirbę mokykloje. Kaip sako diktantų vertintojos lietuvių kalbos mokytojos, šiemet suaugusieji padarė vos po kelias klaidas ir pasižymėjo itin gražia rašysena. Nors į antrą turą niekas nepateko, bet smagu buvo pabūti kartu su kalba. Suaugusiems – pasėdėti mokykliniame suole, mokiniams – pasivaržyti su suaugusiais, parašyti diktantą kartu.

Tokie įvykiai labai pakylėja, įkvepia, sukelia daugybę emocijų. Svarbiausia, mąstydami apie Lietuvą, knygas, kalbą, suvokiame esantys lietuviai ir tuo didžiuojamės.

6a kl. mokinė Adelė Unikauskaitė, mokytoja Laima Juzėnienė

Mokomės, kuriame, dalyvaujame, tobulėjame

Ir mes ten buvom (Mokinių įspūdžiai iš knygų mugės)

Aš mugėje mačiau daug garsių žmonių: Algimantą Čekuolį, Benediktą Vanagą, Beatą Nikolson, Andrių Tapiną, Larisą Kalpokaitę, grupę „Tie geresni“. Su bendraklasiais nuėjome į muzikos salę ir kalbėjome su šios grupės atlikėjais. Toliau keliavome apžiūrėti kitų salių. Ten mus pardavėjai apipylė dovanomis. Vėliau nuėjome pažaisti loginių žaidimų apie Europos Sąjungą. Atsakėme į daug klausimų ir laimėjome atšvaitų, knygelių, apyrankių, lankstinukų. Beje, žaidimų vedėja sakė, jog mes esame „nerealios“.

Draugei nupirkau labai gražią atvirutę. Grįžtant namo mūsų autobusas skambėjo nuo dainų. Vienas pradėdavo dainuoti, o kiti pritardavo ir kartu dainuodavo. Sugrįžusi namo aš su džiaugsmu papasakojau viską tėveliams ir atidaviau dovaną draugei. Ji labai apsidžiaugė.

Ekskursija buvo „nereali“!

Urtė

Mugėje buvo labai įdomu. Patyriau daug nuotykių. Galėjau susipažinti su knygų autoriais ir gauti jų autografus, pakalbėti su įžymiais žmonėmis. Ypač patiko Penktojoje salėje. Ten buvo knygos „Maro diena“ herojai, kurie, uždaryti dideliame narve, gąsdino žmones, einančius pro šalį.

Mugėje nusipirkau užrašų knygutę ir ėjau rinkti autografų. Gavau Benedikto Vanago, Beatos Nikolson, Andriaus Tapino, Vytenio Pauliukaičio, Vytauto Juozapaičio, Vytauto Radzevičiaus autografus. Mugėje man labai patiko, buvo linksma, įdomu. Dar niekada nebuvau čia buvusi, Ir važiuodama nemaniau, kad bus taip įdomu. Bet buvo labai smagu. Ir kitais metais, kai vėl bus knygų mugė, tikrai važiuosiu.

Rugilė

Knygų mugėje buvo daug smagiau nei įsivaizdavau, labiau nei labai, be galo be krašto.

Iš pradžių buvau šiek tiek nusivylusi, nes vaikščiojau viena ir nieko įdomaus negalėjau rasti. Bet staiga mane surado Agneta su Rugile. Netrukus pastebėjau, kad visi renka autografus. Susidomėjau. Nusipirkau knygėlę ir pradėjau. Vaikščiojau nuo vieno iki kito, pirmyn ir atgal. Visi jaudinosi ir bijojo prašyti parašų, bet aš nesupratau, kodėl, nes pusės tų įžymybių net nepažinojau. Vos tik pamatydavau žmogų su kostiumu, pagalvodavau – gal paprašyti parašo? Bet beveik visada nusivildavau pastebėjusi, kad paslaptingojo kostiumuočio rankose nėra tušinuko.

Man labai pasisekė – suradau savo mylimiausią knygą! Ir nedelsdama nusipirkau. Šokinėjau iš laimės, šokau, dainavau ir kitaip bandžiau išreikšti savo laimę. Knygos pavadinimas - „Nevykėlio dienoraštis 9. Ilga kelionė“. „Nevykėlio dienoraštis“ - knygų serija ir visas jos knygas turiu namuose, o ši nauja! Negalėjau patikėti, kad autorius išleido dar vieną dalį. Taip pat nusipirkau firminį „Nevykėlio dienoraščio“ tušinuką. Deja, jį pasilikau kažkuris rašytojas, kai paprašiau pasirašyti, bet nė kiek

nenusiminiau. Man buvo garbė - juk dabar kažkoks rašytojas turi mano tušinuką!

Kai su Rugile ir Agneta buvome Muzikos salėje, galėjau pasiklausyti savo bendraminčio – violončelininko, nes aš taip pat groju violončele. Muzika buvo nuostabi, tiesiog kerinti. Užsisvajojusi pasimečiau nuo draugių. Neišsigandau, tik susinervinau, bet netrukus jas radau. Vakare grįžusi mamai gal tris valandas viską pasakojau, bet vis tiek nesuradau žodžių paaiškinti, kaip buvo smagu.

Adelė

Atvažiuavęs į mugę iškart bėgau apžiūrinėti knygų. Jų buvo įvairiausių: nuo plonų iki storų. Bet aš labai norėjau surasti mėgstamiausią savo knygą - „Nevykėlio dienoraštis 9“. Labiausiai norėjau nusipirkti Andriaus Tapino „Maro diena“. Gaila, bet man ji pasirodė per brangi ir jos negalėjau pirkti. Šią knygą reklamavo du kruvinais veidais „zombiai“, uždaryti narve. Visa laimė, lietuvių kalbos mokytoja nusipirko šią knygą ir po savaitgalio paprašiau, kad duotų ir man paskaityti. Bet tiek jau buvo mokytojų, norinčių skaityti šią knygą, kad nežinau, kada aš ją gausiu.

Astijus

Atvažiuavęs į knygų mugę, mus iškart pasitiko „Lipton“ žmogeliukai. Jie mums išdalino po puodelį labai skanios karštos arbatos Nuskubėję į pastatą, kuriame vyko mugė, išvydome begalę žaidimų, knygų, netgi jų autorių. Visur apvaikščioję, kupini dovanų, knygų bei šypsenu, patraukėme į kitą pastatą, kur telkėsi muzikos įžymybės. Susitikome su grupe „Tie geresni“ bei „G & G sindikatas“ lyderiu Svaru. Pasikalbėję su jais ir gavę autografus, sutikome ir aktorę Larisą Kalpokaitę su vyru Jonu Braškiu, kurie mums taip pat negailėjo autografų. Išbandėme ir loteriją, kurioje man nusišypsojo sėkmė: aš laimėjau ir gavau skanių mėtinių saldainiukų. O kai prisivalgėme ir skaniausių ledų, jau reikėjo skubėti į autobusą.

Jokūbas B.

Kiek daug visko nuveikiau knygų mugėje! Nusipirkau didžiulę krūvą įdomių knygų. Pažiūrėjau detektyvinį filmą „Baltosios damos paslaptis“, bet jis buvo estų kalba, ir aš nelabai spėjau skaityti subtitrus, todėl ne viską supratau, bet manau, kad filmas įdomus. Šalia Kino salės buvo Muzikos salė, kurioje vyko Lino Adomaičio koncertas. Paklausiusi vėl bėgau toliau pirkti knygų ir rinkti rašytojų ir kitų įžymybių autografų. Man labai patiko knygų mugė. Ir kitais metais - aš įsitikinusi - vėl ten apsilankysiu!

Inesa P.

Mokomės, kuriame, dalyvaujame, tobulėjame

Ir mes ten buvom (Mokinių įspūdžiai iš knygų mugės)

Mugėje buvo labai įdomu. Ten galėjau susitikti su rašytojais, atlikėjais, įžymiais žmonėmis: žurnalistu, rašytoju Algimantu Čekuoliu, lenktynininku Benediktu Vanagu, kulinarijos knygų autore Beata Nicolson, rašytoju ir laidų vedėju Andriumi Tapinu, grupe „Tie geresni“, pramogų pasaulio atstovu Vyteniu Pauliukaičiu, dainininku ir seimo nariu Vytautu Juozapaičiu, keliautoju, žurnalistu Vytautu Radzevičiumi ir daugybe kitų. Taip pat labai apsidžiaugiau, kad mugėje dalyvaus Prezidentas Valdas Adamkus. Tačiau pranešėjo balsas per garsiakalbį pranešė, kad jis negali atvykti.

„Nieko rimto“ leidyklos paviljone nusipirkau žaismingą užrašų knygutę, kurioje per visą mugę rinkau žymių žmonių - rašytojų, atlikėjų - parašus. Man ši mugė labai patiko ir pažadu, kad kitais metais į ją atvyksiu ir vėl.

Agneta K.

Knygų mugėje lankiausi pirmą kartą. Tikėdamasi didelio šurmulio, įžengiau į Penktąją salę. Ir nustebau. Nors buvo šimtai žmonių, bet jie visi elgėsi mandagiai. Apsidairiusi pamačiau daugybės leidyklų - „Alma Litera“, „Baltos lankos“, „Nieko rimto“ ir visokiausių kitų - paviljonus. Lankytojai susispietę žiūrino knygas. Prie jų prisijungiau ir aš. Pirmiausia ieškojau lauktuvių mamai. Apėjusi porą stalų sustojau prie romanų. Jų buvo tokia galybė, kad net negalėjau išsirinkti. Staiga mano akį patraukė viena stora knyga, pavadinta „Vasara, kai mane mylėjo“. Paskaičiusi aprašymą iškart ją nusipirkau. Pradėjau ieškoti knygos sau. Priėjusi prie leidyklos „Obuolys“ vaikų skyriaus, paėmiau į rankas knygą „Namelis girioje“. Ji man pasirodė įdomi ir iškart nusprendžiau ją nusipirkti. Sunkiausiai buvo išrinkti tėčiui knygą. Jis nelabai mėgsta skaityti, tad nežinojau, ką pirkti. Apėjau tris ratus, kol sugalvojau nupirkti receptų knygą, - juk jis taip mėgsta gaminti. Pasidarius karšta ėjau link išėjimo, tik mano dėmesį patraukė didžiulis narvas. Priėjusi arčiau išsigandau: užrašas ant narvo „Maro zona“, o jame - du „zombiai“. Tokiu būdu rašytojas Andrius Tapinas, matyt, nori „užkrėsti“ skaitytojus „skaitymo maru“, pristatydamas knygą „Maro diena“. Šią knygą nusipirko ir mūsų lietuvių kalbos mokytoja. Išėjus į lauką patraukiau į kitą pastatą pasiklausyti Lino Adomaičio koncerto. Kol klausiausi muzikos, atėjo laikas važiuoti. Tokia tad buvo ta šešioliktoji knygų mugė.

Auksė Karaliūtė

Mokomės, kuriame, dalyvaujame, tobulėjame

Kaip mes rašėme Nacionalinį diktantą

Šeštadienio rytą eidama su mama į mokyklą vien tik galvojau apie Nacionalinį diktantą. Stengiausi prisiminti taisykles, bet galvoje mintys šokinėjo lyg zuikiai, išsigandę medžiotojo. Nuėjusios į mokyklą atsisėdome, mums davė lapus, kuriuos turėjome užsivardinti. Rankos virpėjo net nepradėjus rašyti. Prasidėjo tiesioginė transliacija. Išgirdę istoriją pradėjome rašyti. Visos mano išmoktos taisyklės „susikrovė daiktus“ ir iškeliavo iš galvos. Rašant kai kurie žodžiai pabėgo nuo manęs. Ne viską spėjau parašyti. Tikėjausi, kad diktuotojas pasakys, kur prasideda naujos pastraipos, bet tikėjausi veltui. Juk čia Nacionalinis diktantas. Nors ir jaučiau, kad turi būt pastraipa, bet ranka manęs neklausė. Baigėme. Mama, priešingai nei aš, atsistojo pasitikėdama savimi ir atidavė diktantą. Man nebuvo taip drąsu. Giliai įkvėpus atsidusau. Įdomu, kaip mums pasisekė?

Aušrinė Krogertaitė

Diktanto tekstas

Laura Sintija Černiauskaitė

POKALBIS

– Klausyk, o kas čia taip ūžia? – prisimerkęs paklausė jaunėlis, apžlibusiomis akutėmis įsispitindamas į dangų.

Dviejų naikintuvų šešėliai grėsmingai nuslydo Bernardinų sodo žole.

– Kokie neįprasti paukščiai... – nusistebėjo jaunėlis.

– Tai lėktuvai, brolyti. Karo lėktuvai, – atrėžė vyresnėlis.

– O kas tas karas? Ar koks atgrasus mėsėdis?

– Kaip čia pasakius. Karas turbūt būtų, jeigu aš įsigeisčiau tavo žemės, įsilaužčiau ir užimčiau tavo urvą, piktdžiugiškai suryčiau tavo šeimą, o tave priversčiau visą dieną medžioti man sliekus ir vabalus.

– Kokias čia nesąmones tauški, broli?

Tąkart į juos smigo pro debesį įspindusi saulė. Abu suvaitojo, užsidengė akis ir krito snukučiais į žemę. Dirvožemis buvo riebus ir skalsus, gardžiai kvėpėjo. Iki valios jo prisiuostę, abu vienu sykiu ištraukė nosis ir sumirksėjo. Saulė šyptelėjo, prisidengusi debesies skiaute. Įsirežęs klevas nuplikusiomis šakomis akėjo dangų. Nušepęs berželis barstė lapus tarsi aukso kąsnelius. Netrukus ir vėl pasigirdo pažįstamas ūžesys, medžiai sudžeržgė, nerimastingai sukuriavo. Grįždami naikintuvai kėlė neįtikėtiną triukšmą. Ūmai sode kilo sąmyšis: prigužėjo vaikų, užvertę galvas jie mostagavo rankomis ir klykavo. Jų šūksniai skardeno po visą apylinkę, negalėjai suprasti, džiūgauja jie ar gąsdinasi. Akimirksnį naikintuvų gaudesys užgožė visus balsus, užtemdė saulę. Plūstelėjo siaubo banga, broliams dingtelėjo, kad prasideda karas.

– Vaje, kokia baisybė, net kailukas šiaušiasi, – gūžėsi jaunėlis.

– Žinai ką, man jau įgriso. Lįskim atgal, – atsakė vyresnėlis.

Taip pasišnekučiavo du jauni, gyvenimo negandų dar neužgrūdinti kurmiai, saulėtą rudens popietę išlindę pasidairyti po Lietuvos žemę. Neilgtrukus jie atsiglėbesčiavo ir įsmuko kiekvienas į savo urvą. Su kiekvienu letenėlių grybšniu vis gilyn įsirausdami į žemės tamsą ir rimtį, abu jie patyliukais džiaugėsi kurmių taika ir tuo, kad dėl savo įgimtų savybių bet kada gali pasislėpti po žeme. Tuo tarpu lėktuvai skrido nuskrido, o vaikai, prisišukavę iki soties, kaip paukščiai nutūpė karuselę, kuri taip primena mums daug sykių sumažintą Žemės rutulį.